

Vzlietla, bzučala mu okolo hlavy a potom pristála na jeho mohutných rohoch.

„Ako?“ opýtal sa faun. „Dal by som za to všetko. Prosím, prezrad' mi, čo pre to musím urobiť.“

„Darujem ti pláššš z pavučín,“ vysvetlila mu víla, liezla po mu tvári, tykadlami sa dotýkala jeho nosa, očí, pier, pokračovala ďalej cez krk, hrud', plecia, ruky. A všade, kde sa ho dotkla, ostávali striebřisté nitky, ktoré sa mu ovíjali okolo kože a spojili sa do siete, ktorá rýchlo hustla, obopínala ho čoraz pevnejšie a pevnejšie, až mu takmer dochádzal vzduch.

„Kým budeššš nossiť tento pláššš, nikto neuvidí tvoju ssskutočnú podobu. Budú ťa považovať za jedného z nich,“ vysvetľovala víla a spokojne si prezerala svoje dielo. „No ak sa chcešš sssstať človekom, musssššš urobiť ešššte viac. Musssššš nájsst' niekoho, komu budeššš môcť ukázať sssvoju ssskutočnú podobu. Niekoho, kto ťa bude lúbiť takého, aký sssi. Niekoho, kto bude ochotný...“ zasyčala víla a priletela celkom blízko k jeho obvinutému uchu. Stišila hlas do šepotu, ktorý znel ako trhanie jemného papiera.

Faun načúval jej slovám. Ledva dýchal pod pavučinovým pláššom, ktorý ho obopínal ako ľadová prikrývka. „No,“ zasšepkal napokon, „čo sa stane, keď si vyberiem nesprávnú? Keď odložím plášš príliš skoro?“

„Potom,“ ozvala sa víla, vyliezla mu na špičku nosa a pozrela sa mu do očí, „budeššš patriť mne. Budeššš sssynom sssmrti.“ Zašmurkala. „Takže sssi to dobre premysšli.“

„Tento rok som vlastne chcela objednať kvetinové aranžmány u toho istého floristu, ktorý zásobuje aj švédsky kráľovský dvor. Tie na svadbe Carla Philipa a Sofie vyzerali jednoducho roztomilo. A na tej...“ Pani Berkenbecková sa oprela o okraj nášho stola pri vstupe do jedálne a svojim zadkom poprehadzovala celý jeden rad menoviek, ktoré sme s Hannah a Charlotte poslednú štvrt'hodinu triedili podľa abecedy. Vrhli sme sa na poletujúce papieriky, aby sme ich opäť pozbierali, a liezli sme chvíľku aj po podlahe bez toho, aby to pani Berkenbeckovú vyrušilo v jej prívale slov.

„... náklady na doručenie by neboli problém, v televízii hovorili, že dodávateľ býva v Heidelbergu a je blízky priateľ kráľovnej Silvie. No náš rozpočet napriek tomu...“ Až teraz si všimla, že sme sa okolo nej plazili po štyroch. „Preboha, čo robíte tam dolu?“

Zdvihla som do výšky pár menoviek.

„Och nie, vari som to urobila ja? Prepáčte!“ Pani Berkenbecková sa pokúšala zarovnať zostávajúce lístočky na stole znova do peknej línie, ale iba to zhoršila, lebo teraz už nese-delo poradie. Našťastie sa rýchlo vzdala a namiesto toho vyhlásila: „Ako odškodnenie dostanete šišky, dobre? Momentík,